

ขุสสารสื่อธรรม

เพื่อนำสันติสุข

เพื่อเผยแผ่พุทธธรรม บัณฑิตธรรม, เพื่อเป็นสื่อ นำทางพระพุทธศาสนา
เพื่อรักษาทรงจำ กล่าวบอกพุทธพจน์, เพื่อแสดงบทบาทของพุทธบริษัท

"ขุสสารแจกฟรี"

ประธานที่ปรึกษา
พระครูธรรมธรสุมนต์ นนฺทโก

คณะผู้จัดทำ
กลุ่มสหธรรมิกจากแดง
วัดจากแดง
ถ.เพชรหิรัญ ซอยเพชรหิรัญ ๑๐
ต.ทรงคนอง อ.พระประแดง
สมุทรปราการ ๑๐๑๓๐
โพธิyalัย ๐๒-๕๖๓-๖๑๙๑,
๐๒-๘๑๖-๕๙๗๒

ผู้อุปถัมภ์การพิมพ์
พระครูธรรมธรสุมนต์ นนฺทโก
พระมหาประนอม ฐมฺมาลงกาโร

คุณคำนวณ คล่องเวสสะ
คุณบุญล้อม สุภานุสนธิ์
คุณพิรพร คล่องเวสสะ
คุณวรพล สุภานุสนธิ์
คุณวรมน สุภานุสนธิ์
คุณสนธิภัทร สุภานุสนธิ์
คุณฉัตรกมล สุภานุสนธิ์
คุณลิมลี ทิพพงษ์ประภา
และเจ้าหน้าที่ บริษัท อมรโปรดักส์ จำกัด,
บริษัท สำนักพิมพ์อาหาร จำกัด

สารบัญ

ประทีปนำทาง	๔
เรื่องของ "พร"	๗
ประวัติพุทธสาวก : พระอนุรุทธเถระ (ผู้เป็นเอตทัคคะด้าน "ทิพยจักขุ")	๑๐
๑๖ มกราคม วันครู	๑๘
แต่ผู้ใหญ่ เนื่องในวันเด็ก	๒๑
ธรรมะชาดก : ชนชั้นชาดก (ว่าด้วยเหตุที่ทำให้เดือดร้อน)	๒๓
วินัยน่ารู้ :	
กฏกติกากที่ไม่เป็นธรรม	๒๖
นานาปัญหา	๒๗
เสียงกระซิบจากเงรน้อย	๒๙

สถานีวิทยุชุมชนวัดจากแดง FM ๘๖.๗๕ MHz ออกอากาศทุกวันเวลา ๐๖.๐๐ น.- ๒๒.๓๐ น.

watchakdaeng.com email : watjakdang@gmail.com

๒/ระดับ | นำทาง

สมาชิกจุลสารจากแดงสัมพันธ์ทุกท่าน

ถือเป็นความโชคดีอย่างยิ่งของพวกเรา ที่ยังมีโอกาสได้มาทักทายกัน ในวันปีใหม่ของอีกปีหนึ่ง เพราะว่าวันเวลาที่ผ่านไปแต่ละปีๆ ได้นำพาเอาชีวิตของสัตว์ทั้งหลายไปมากมายสุดคณานับ และยังคงต้องเป็นอยู่อย่างนี้ตลอดไป ผู้ที่ยังอยู่ก็รอโอกาสว่าเมื่อไหร่หนอจะถึงเวลาของเรา แต่ถึงอย่างไรกับวันเวลาที่ผ่านไป หลายคนได้มีโอกาสทำความดี ทำประโยชน์มากมาย ซึ่งก็ถือว่าใช้เวลาที่คุ้มค่า ส่วนผู้ที่ยังหาโอกาสไม่ได้ก็ขอให้รีบไขว่คว้าเถิด ทั้งนี้เพราะว่าพญามัจจุราชไม่เคยผิดผ่อนให้กับใครเลย

ความดีของวันเวลาประการหนึ่งก็คือ ทำให้ผู้คนได้เห็นความไม่แน่นอนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสรรพสิ่งซึ่งล้วนแปรผันไม่คงที่ เปลี่ยนสภาพไปตามวันเวลา เป็นเครื่องเตือนใจว่า สักวันหนึ่งความไม่แน่นอนนี้คงจะเกิดกับเรา เราอย่าได้ประมาทว่า ยังมีเรี่ยวแรง มีกำลังมากอยู่ ยังเป็นหนุ่มเป็นสาวอยู่ ขณะนี้ยังไม่มีโรคภัยไข้เจ็บอะไรมารบกวนหรือเห็นว่าช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่จะต้องชวนขวายนหาทรัพย์สมบัติก่อน ส่วนบุญกุศลค่อยไว้ทำตจนถึงวัยสูงอายุ เมื่อคิดกันอย่างนี้แล้ว มีหลายคนไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองคิด เพราะถึงเวลานั้นแล้วก็มีภาระใหม่เพิ่มมาอีก คืออาจจะต้องดูแลลูกหลาน หรือร่างกายไม่เอื้ออำนวยเหมือนกับตอนที่ยังไม่สูงอายุ

ความเป็นไปของชีวิตของคนเราทุกวันนี้ เมื่อคิดทบทวนดูให้ดี ความตื่นรนชวนขวายนต่าง ๆ ก็เพื่อหาอาหารมาบำรุงร่างกาย หาเครื่องอำนวยความสะดวกให้กับตนเองเท่านั้นเอง ไม่นึกย้อนกลับไปว่า การที่เราได้เกิดมาเป็นมนุษย์นี้เพราะสร้างเหตุอะไรมาหนอ ความจริงแล้ว

เหตุที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์นั้นก็คือบุญกุศลนั่นเอง เราได้ทำบุญกุศลต่าง ๆ ไว้ แล้วบุญนี้แหละส่งผลให้เราได้เกิดเป็นมนุษย์ และที่มีความเป็นอยู่สุขสบายไม่ลำบาก ก็เพราะผลบุญที่เคยทำไว้นั่นเอง แต่ถ้าเรายังมัวเมาประมาทอยู่ ไม่ได้สร้างเหตุแห่งความเป็นมนุษย์ หรือยิ่งกว่ามนุษย์ขึ้นไป ไม่แน่ว่าจะได้เป็นมนุษย์อีกหรือเปล่า เพราะว่าภพภูมิของสัตว์นี้มีมากมายเหลือเกิน และพระพุทธองค์ก็ได้ตรัสไว้ว่า การที่มนุษย์ตายจากโลกมนุษย์แล้วแสนยากนักหนาที่จะได้มาเกิดเป็นมนุษย์อีก ส่วนมากแล้วจะพากันไปอบาย และอัฐภาพมนุษย์นี้แหละสามารถทำบุญกุศลได้มากกว่าทุกอัฐภาพก็ว่าได้

ฉะนั้น เราทุกคนขณะนี้ก็ได้อัฐภาพเป็นมนุษย์แล้ว และยังมีเรี่ยวแรง มีกำลังอยู่ อาจจะทำอย่างอื่นบ้างก็คือศรัทธา วิริยะ ความพยายามที่ต่อเนื่อง และปัญญาตรึกตรองในการกระทำบุญ ว่าบุญกุศลต่าง ๆ ที่เราทำแล้ว เรานั้นแหละจะได้รับประโยชน์หาใช่ผู้อื่นรับไม่ ตราบเท่าเรายังเวียนว่ายตายเกิดอยู่ แต่สิ่งเหล่านี้ก็สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ โดยอาศัยกัลยาณมิตรผู้รู้เข้าไปหาท่าน ไปสอบถามเรียนรู้จากท่าน แล้วก็รีบทำให้เกิดในขณะที่เรายังพอมีกำลังนี้แหละ สิ่งที่ไม่ดีที่ผ่านมาไม่ต้องคำนึงถึง ตั้งแต่นี้ต่อไปเราจะสร้างแต่ความดี และจะเอื้อเพื่อเอื้อแผ่ให้แก่ผู้อื่นด้วย

อาศัยเหตุเนื่องในวันปีใหม่นี้ขอเป็นกำลังใจให้มวลสมาชิกจุลสารจากแดงสัมพันธ์ทุกท่านในการทำความดีตั้งแต่ต้นปี เพื่อเป็นการสร้างสาระให้กับชีวิต เพื่อความอยู่ผาสุกร่วมกันในปัจจุบันภพ ทั้งยังเชื่อว่าเป็นการสั่งสมเสบียงทางไว้ในการเดินทางในสังสารวัฏ และขอมอบข้อธรรมะของพระพุทธองค์เป็นธรรมะปฏิสันถาร เนื่องในศักราชใหม่ เป็นบรรณาการมอบแด่มวลสมาชิกทุกท่านด้วย ฆราวาสธรรม คือ ธรรมของบุคคลทั่วไป เป็นธรรมที่ผู้ประพฤติแล้วจะได้รับประโยชน์อยู่อย่างผาสุกในปัจจุบันชาติ ๔ ประการ คือ

๑. อุกุณฺฐานสมุปทา มีความขยันหมั่นเพียรในการประกอบอาชีพในทางสุจริตต่างๆ ในหน้าที่การงาน ตลอดถึงการศึกษเล่าเรียน

๒. อารกฺขสมุปทา การรู้จักวิธีการดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติที่หามาได้ ให้รอดพ้นจากอันตรายต่างๆ ทั้งโจร ขโมย ตลอดจนลูกหลานที่ไม่ประสงค์ดี

๓. กลุยาณมิตฺตตา การรู้จักคบหาผู้ที่เป็นคนดี มีศีลธรรม มีอาชีพสุจริตไว้เป็นมิตรสหาย

๔. สมชีวิตา มีการดำรงชีพอยู่อย่างเหมาะสม พอเพียงแก่ฐานะ รู้จักใช้ทรัพย์สินอย่างมีประโยชน์ ไม่ฟุ่มเฟือย

พระองค์ตรัสว่า ผู้ที่ปฏิบัติตามธรรมนี้ จะประสบความสำเร็จรุ่งเรืองในชีวิต หน้าที่การงาน และทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ที่ได้จากการงานนั้น จะเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นๆ ขึ้นไป

อนึ่ง จุลสารจากแดงส้มพันธ์ เป็นสื่อเล็กๆ ในการที่จะเผยแผ่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามกำลังความสามารถอันน้อยนิดเท่าที่จะทำได้ ขอน้อมรับคำแนะนำ และติชมของเหล่าบัณฑิตทั้งหลายมา ณ โอกาสนี้ ขอเป็นกำลังใจให้ทุกท่านที่ถือเอาวันปีใหม่นี้เป็นวันเริ่มต้นที่จะทำความดี ขอจงมีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง เป็นที่ต้านทาน ในการดำเนินชีวิตตลอดไป และขออนุโมทนาบุญกับผู้มีส่วนในการจัดพิมพ์ทุกๆ คน

ขอพระสัทธรรมจงดำรงมั่นตลอดกาลนาน ขอสาธุชนทั้งหลายจงมีความเคารพในพระสัทธรรม

ด้วยความปรารถนาดี
คณะผู้จัดทำ

เรื่องของ "พร"

คนเราเกิดมาในโลกนี้ ต่างก็รักสุข เกลียดทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น ต้องการแต่สิ่งที่ดีๆ เช่น ต้องการลาภ ยศ สรรเสริญ ต้องการอายุมันขวัญยืน ต้องการ

มีผิวพรรณวรรณะผ่องใส ความสุขกายสบายใจ ต้องการมีสุขภาพดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลของการ

กระทำทั้งหมด และผู้คนส่วนมากมักจะปรารถนาผลกัน

ทั้งนั้น ไม่ค่อยอยากจะทำเหตุ มุ่งอยากได้ผลฝ่ายเดียว เพราะฉะนั้น จึงมีการบนบาน อ้อนวอนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่คิดว่าจะทำให้ประสบผลสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็น เจ้าที่เจ้าทาง ต้นไม้ใหญ่ ศาลพระภูมิ ศาลเจ้า เทวดาอารักษ์ อินทร์พรหม เพื่อให้เทพเจ้าเหล่านั้นอารักขา ได้ดลบันดาลพรให้ตนได้สมดังปรารถนา บ้างก็ขอให้รวยเบอร์ บ้างก็ขอให้หายโรคร้าย บ้างก็ขอให้สอบได้ บ้างก็ขอให้ทำมาค้าขึ้น ให้ได้เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง ให้มีโชคมีลาภ บ้างก็ขออย่าได้มีเคราะห์หามยามร้าย อย่าได้มากล่ำกรายในชีวิตเลย

ถ้าทุกคนอ้อนวอนต่อเทพเจ้าเหล่าเทวดาตามศาลพระภูมิแล้ว ได้สิ่งที่ตนปรารถนาแล้ว ทุกคนคงไม่ต้องทำอะไร คงไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้ากับการทำงาน ตรากตรำอยู่กับการทำมาหาเลี้ยงชีพ ตั้งแต่เกิดจนตาย

ความจริงแล้ว ในทางศาสนาสอนไว้ว่า ถ้าเราต้องการอะไรก็ต้องสร้างเหตุอันนั้น เหตุกับผลต้องตรงกันเสมอ ดังพระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า

เย ธมฺมา เหตุปฺปภา ๗๗ ธรรมทั้งหลาย เกิดมาจากเหตุ มีเหตุเป็นแดนเกิด ถ้าเราต้องการผลอย่างไร ต้องสร้างเหตุให้ตรง เช่น

อยากจะอายุยืน ก็ต้องสร้างเหตุคือ ไม่ฆ่าสัตว์ พระพุทธเจ้าตรัสว่า คนไม่ฆ่าสัตว์จะทำให้อายุยืน ไม่มีโรคร้ายเบียดเบียน ไม่ตายในระหว่าง มีอายุยืน ๗๐-๘๐ ปี ตามอายุขัยของคนในสมัยนี้ มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง เราจะ

สังเกตเห็นคนบางคนเกิดยังไม่นานก็ตายซะแล้ว บ้างก็ตายเพราะโรค ตายเพราะอุบัติเหตุต่างๆ มีมากมาย โรคก็มีมากมาย มีทั้งโรคที่แก้ไขได้ และแก้ไขไม่ได้ ในยุคปัจจุบันนี้

อยากจะรูปสวย รูปหล่อ มีผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่ง มีน้ำมีนวล ก็ต้องสร้างเหตุคือ จะต้องรักษาศีลให้บริสุทธิ์ ไม่เป็นผู้ทุศีล อีกอย่างหนึ่ง เวลาмаวัดต้องขยันทำความสะอาด มีการล้างถ้วยชามที่สกปรกให้สะอาดสะอาด ปัดกวาดเช็ดถู ตรงไหนไม่สะอาด เช่น ตามพื้นศาลา โต๊ะบูชา ไม่ว่าจะที่บ้านหรือที่วัด ล้างห้องน้ำ ปัดกวาดวิหาร ลานเจดีย์ และลานต้นโพธิ์ เก็บขยะ เทขยะ เป็นต้น ถ้าทำอย่างนี้แล้ว รับรองชาติหน้าเกิดมาสวยสุดๆ หล่อสุดๆ เรียกว่าหล่อไม่เกรงใจใครๆ มีผิวพรรณวรรณะดี ผิวเนียน ตลอดจนไม่มีโรคเกี่ยวกับผิวหนัง

อยากมีความสุข อยากมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง เหตุก็คือ เมื่อไม่ฆ่าสัตว์ อานิสงส์ของการไม่ฆ่าสัตว์ ทำให้เป็นผู้มีอายุยืน และไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน เมื่อไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ก็ทำให้สุขภาพสบายใจ ดังมีพระบาลีว่า *อโรคยา ปรมา ลาภา ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ* เมื่อไม่มีโรคเบียดเบียน กินข้าวอร่อย นอนหลับดี ความสุขก็เกิดขึ้น

ต้องการอยากจะมีลาภ (อยากรวย) ต้องทำบุญให้ทานอยู่เป็นนิตย์ (ไม่ใช่ ๑ ครั้ง ทำบุญ ๑ ครั้ง) ช่วยเหลืออนุเคราะห์ผู้อื่นเมื่อเห็นเขากำลังประสบทุกข์ สละบริจาคตามโอกาสอันควร มีบาลีว่า *ทานโต โภควา คนทำบุญให้ทานจะเป็นผู้มีโภคมาก ร่ำรวยเป็นเศรษฐี* ในสมัยพุทธกาล มีพราหมณ์ทูลถามพระพุทธเจ้าว่า *คนทำบุญให้ทานแล้วจนในโลกนี้มีบ้างไหม* พระพุทธเจ้าส่งญาณไปในอดีต ๕๐ กัป ในอนาคต ๕๐ กัป แล้วตรัสแก่พราหมณ์ว่า *ยังไม่ปรากฏว่ามีใครจนเลยจริงทีเดียว ถ้าเราทำบุญอยู่ประจำ จิตใจเราก็เป็นกุศลอยู่เสมอ ก็เท่ากับว่าเราได้เปิดโอกาสให้กุศลในอดีตที่เคยทำไว้ได้มีโอกาสส่งผล*

อยากจะมียศ ต้องสร้างเหตุแบบนี้คือ เมื่อเห็นคนอื่นเขาได้ดี หรือประสบความสำเร็จ แล้วไม่อิจฉาทาร้อนเขา เมื่อเขาได้ดีก็ยินดี อนุโมทนากับเขา ไม่เป็นคนแข่งกระด้างด้วยอำนาจทิฐิมานะ ว่าเรา เก่งกว่าเขาทั้งหมด ไม่ยอมฟังใคร ตี้อรัน ต้องเป็นคนมีสัมมาคารวะ รู้ที่ต่ำที่สูง ต้องเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน บุษากราบไหว้ต่อสมณะซีพราหมณ์ ต่อผู้เจริญวัยในตระกูล มีปู่ย่าตายาย พ่อแม่ เป็นต้น อานิสงส์ก็คือ เกิดมาใน คติใดจะเป็นคนในตระกูลสูง มียศศักดิ์ ฐานันดรสูงส่ง มีคนนับหน้าถือตา สรรเสริญเจริญพรเป็นนิตย์ เช่น พระเจ้าอยู่หัว มีแต่คนรักเคารพกราบไหว้

อยากเป็นคนมีข้าทาสบริวาร จะต้องสร้างเหตุก็คือ เวลาทำบุญให้ทาน แต่ละครั้ง ก็ชักชวนคนอื่นร่วมทำบุญด้วย บอกข่าวเกี่ยวการงานที่เป็นบุญกุศล ซึ่งอานิสงส์ก็คือ จะเกิดในแห่งหนตำบลใด จะเป็นคนมีข้าทาสบริวารมาก ลูก หลานมาก ถ้าทำบุญให้ทานแล้วไม่ชักชวนคนอื่น เกิดมาแล้วจะร่ำรวยแต่ไม่มี บริวาร

อยากจะเป็นคนมีสติปัญญา ต้องเล่าเรียนธรรม ฟังธรรมให้มาก ให้ ธรรมเป็นทาน (มีหลายแบบคือ แนะนำ ให้คนรู้จักบาป บุญ คุณ โทษ ถวาย หนังสือพระไตรปิฎกให้พระเณรได้ศึกษา เล่าเรียน และเจริญภาวนา อานิสงส์ เกิดมาจะเป็นคนมีสติปัญญาเฉียบแหลม

เพราะฉะนั้น ไม่ว่าเราจะทำ อะไร กล่าวอะไร คิดอะไรก็ตาม ถ้า เป็นไปในทางดีคือ บุญกุศล ก็ชื่อว่า เราได้สร้างเหตุที่ดี ผลที่ได้รับก็จะดี แต่ถ้าเป็นไปในทางไม่ดี ก็ชื่อว่า ได้ สร้างเหตุไม่ดีซึ่งผลก็จะไม่ดีเหมือนกัน.

ประวัติพุทธสาวก

พระอานนท์

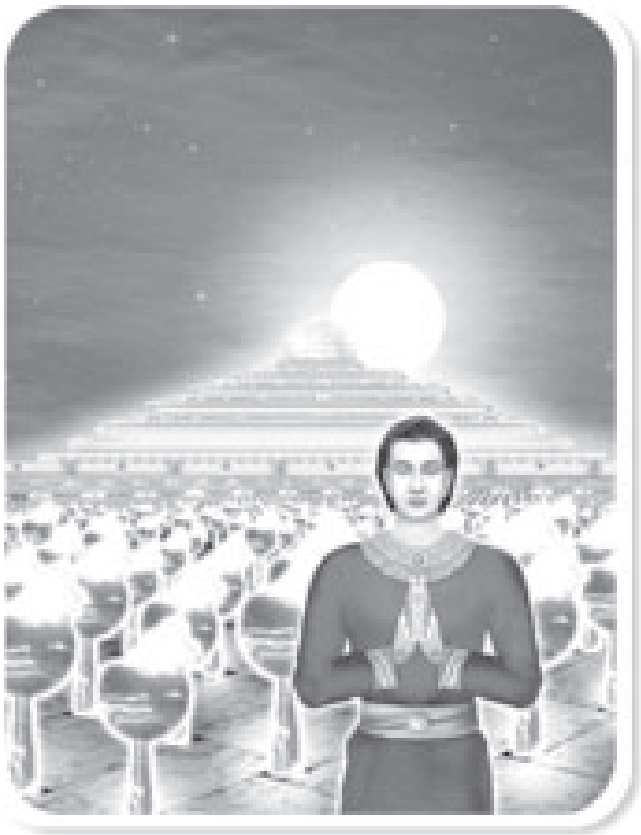
ผู้เป็นเอกตักคะทายาท "ทิพยจักขุ" (ตาทิพย์)

อดีตชาติและความปรารถนา

ครั้งสมัยพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ กุลบุตรนี้กับมหาชน ได้ไปยังวิหารเพื่อฟังธรรม ภายหลังภัตตาหาร ถวายบังคมพระศาสดา แล้วยืนอยู่ท้ายบริษัทฟังธรรมกถา เห็นพระศาสดาทรงสถาปนาภิกษุผู้มีทิพยจักขุรูปหนึ่งไว้ในตำแหน่งเอกตักคะ กุฎุมพีจึงมีดำริว่า แม้เราก็พึงเป็นยอดของภิกษุผู้มีจักขุทิพย์ ในพระศาสนาของพระพุทธเจ้า ผู้จะอุบัติในอนาคต ดังนี้แล้ว จึงเดินเข้าไปในระหว่างบริษัท ทูลนิมนต์พระผู้มีพระภาคเจ้ากับภิกษุแสนหนึ่ง ในวันรุ่งขึ้น เขาถวายมหาทานแก่ภิกษุสงฆ์ มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข คิดว่าเราปรารถนาตำแหน่งใหญ่ จึงทูลนิมนต์ในวันนี้ และได้ทำมหาทานถึง ๗ วัน และได้ถวายผ้าอย่างดีเยี่ยมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมทั้งภิกษุสงฆ์ ทำความปรารถนาว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าพระองค์ทำสักการะนี้เพื่อประโยชน์แก่ทิพย์สมบัติหรือมนุษย์สมบัติก็ได้ ข้าพระพุทธเจ้าพึงเป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุเหมือนภิกษุองค์ที่พระองค์ได้แต่งตั้งไว้ในพระศาสนาของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตกาล” ดังนี้แล้ว หมอบลงแทบ

พระบาทของพระศาสดา ทรงตรวดดูในอนาคต ทรงทราบว่าความปรารถนาของเขาสำเร็จ จึงตรัสว่า “ดูก่อนบุรุษผู้เจริญ ในที่สุดแสนกับในอนาคต พระพุทธเจ้าพระนามว่า โคดม จักอุบัติขึ้น ท่านจักมีชื่อว่า อานนท์ เป็นยอดของภิกษุผู้มีทิพยจักขุ ในพระศาสนาของพระโคดมพุทธเจ้านั้น” ครั้นตรัสแล้ว ทรงกระทำภัตตานุโมทนา เสด็จกลับไปพระวิหาร

ในกาลแห่งพระกัสสป
สัมมาสัมพุทธเจ้า เขา
บังเกิดในเรือนกุฎุมพี
ใกล้กรุงพาราณสี เมื่อ
พระศาสดาปรินิพพานเมื่อสร้างเจดีย์
ประมาณ ๑ โยชน์สำเร็จแล้ว ให้
สร้างภาชนะสำริดเป็นอันมาก บรรจุ
เนยใสจนเต็ม ให้วางใส่ตะเกียงเวียน
ระยะองคุลี ๑ ในท่ามกลาง ให้จุดไฟ
ขึ้นรอบพระเจดีย์ ให้สร้างภาชนะ
สำริดใหญ่กว่าเขาทั้งหมด ใส่เนยใส
เต็ม จุดใส่ตะเกียงพันดวงรอบๆ ขอบ

ปากภาชนะสำริดนั้น เอาผ้าเก่าที่เป็นจอมหุ้มไว้ตรงกลาง จุดไฟเทินภาชนะสำริด
เดินเวียนเจดีย์ประมาณ ๑ โยชน์ ตลอดคืนยันรุ่ง เขาทำกัลยาณกรรมตลอดชีวิต
แล้วบังเกิดในเทวโลก

เมื่อพระพุทธเจ้ายังไม่อุบัติขึ้น (กาลที่ว่างจากพระพุทธศาสนา) เขาเกิด
ในเรือนของตระกูลเข็ญใจ เป็นคนหาบหญ้า อาศัยสุมนเศรษฐีเลี้ยงชีพ เขาได้
ชื่อว่า อन्नภาระ ฝ่ายสุมนเศรษฐีนั้น ให้มหาทานที่ประตูบ้านแก่คนกำพร้า
คนเดินทาง วณิพกและยาจกทุกวันๆ

พบพระปัจเจกพุทธเจ้า ทำบุญจนได้ตำแหน่งเศรษฐี

ภายหลังวันหนึ่ง พระปัจเจกพุทธเจ้า นามว่า อุปริภุชเฐ เข้านิโรธสมาบัติ
ที่ภูเขาคันธมาทน์ ออกจากสมาบัตินั้นแล้ว พิจารณาว่าวันนี้ควรจะทำการ
อนุเคราะห์ใคร แล้วทราบว่าจะอนุเคราะห์ให้นายอन्नภาระ จึงเหาะมา
ปรากฏที่หน้านายอन्नภาระที่ประตูบ้าน นายอन्नภาระเห็นพระปัจเจกพุทธเจ้า

ถือบาตรเปล่า จึงอภิวาทพระปัจเจก
พุทธเจ้า แล้วถามว่า “ท่านได้ภิกษา
บ้างไหมขอรับ” พระปัจเจกพุทธเจ้า
กล่าวว่า “เรายังได้อยู่” เขากล่าวว่า
“โปรดรออยู่ที่นี้ก่อนเถิดขอรับ”
แล้วรีบไปถามแม่บ้านในเรือนของ
ตนว่า “นางจ๋า อาหารที่เป็นส่วนของ
ฉัน มีหรือไม่” นางตอบว่า “มีจะ
นาย” เขาจึงไปรับบาตรจากมือ
พระปัจเจกพุทธเจ้ามากกล่าวว่า
“นางผู้เจริญ เพราะเราทำบุญไว้
น้อยในชาติก่อน เราทั้ง ๒ จึงเป็น

อยู่แต่ด้วยการรับจ้างเขาเท่านั้น บางครั้งเมื่อเราเกิดศรัทธาแต่ไทยธรรมไม่มี
เมื่อไทยธรรมมีก็ไม่ได้ปฏิบัติ (ผู้รับ) วันนี้เราพบพระอุปัฏฐากปัจเจกพุทธเจ้า
พอดี และอาหารอันเป็นส่วนแบ่งของเราก็มีอยู่ เธอจึงใส่อาหารที่เป็นส่วนของ
ฉันลงในบาตรนี้เถิด” หญิงนี้เป็นผู้ฉลาดจึงคิดว่า เราจะให้อาหารที่เป็นส่วน
ของเราในการทำบุญร่วมกับสามีบ้าง จึงวางแม่กัตอันเป็นส่วนของตนลงในบาตร
ถวายแก่อุปัฏฐากปัจเจกพุทธเจ้า นายอันนการะนำบาตรที่บรรจุกัตแล้วมาวาง
ในมือของพระปัจเจกพุทธเจ้า แล้วกล่าวว่า “ขอให้พวกข้าพเจ้าพ้น
จากความอยู่อย่างลำบากเห็นปานนี้เถิดขอรับ” พระปัจเจกพุทธเจ้า
อนุโมทนาว่า “จงสำเร็จอย่างนั้นเถิด” พระปัจเจกพุทธเจ้านั่ง ณ
อาสนะที่เขาปูแล้วนั้น พิจารณาความเป็นของปฏิกุศล ๙ อย่าง แล้ว
จึงฉัน เมื่อฉันเสร็จแล้ว นายอันนการะจึงถวายน้ำสำหรับล้างบาตร
พระปัจเจกพุทธเจ้าเสร็จกัตกิจแล้วกระทำอนุโมทนาว่า

เรือนหลังหนึ่งเท่านั้น ตระกูลพวกนี้เอาน้ำมันเติมให้ไส้ตะเกียงชุ่มแล้วมาต่อไฟถือไป แสงของประทีปดวงเดิมยังมีอยู่หรือไม่” นายอन्नภาระกล่าวว่า “ท่านเจ้าข้า แสงประทีปก็สว่างขึ้นไปอีกเจ้าข้า” “ข้อนี้อุปมาฉันใด ดูก่อนบัณฑิต ข้าราชการกระบวนหนึ่ง หรือข้าวยศทัณฑ์หนึ่ง จงยกไว้ เมื่อท่านให้ส่วนบุญแก่คนเหล่าอื่นในภินทบาตของคนพันคน หรือแสนคนก็ตาม ให้แก่คนเท่าใด บุญก็เพิ่มขึ้นแก่ตนมีประมาณเท่านั้น เมื่อท่านให้ ก็ให้ภินทบาตอันเดียวนั้นแหละ ต่อเมื่อให้ส่วนบุญแก่สุมนเศรษฐีอีกเล่า ภินทบาตก็ขยายไปเป็น ๒ คือ ของท่านส่วนหนึ่ง ของเศรษฐีส่วนหนึ่ง” นายอन्नภาระกราบพระปัจเจกพุทธเจ้า แล้วกลับไปยังเรือนของสุมนเศรษฐีแล้วกล่าวว่า “ขอท่านจงรับส่วนบุญในภินทบาตท่านเถิดนายท่าน” เศรษฐีกล่าวว่า “เชิญท่านรับทรัพย์พันกหาปณะไปเถิด” นายอन्नภาระกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้ขายภินทบาตท่าน แต่ข้าพเจ้าให้ส่วนบุญแก่ท่านด้วยศรัทธา” เศรษฐีกล่าวว่า “พ่ออन्नภาระ พ่อให้ส่วนบุญแก่เราด้วยศรัทธา แต่เราบูชาคุณของพ่อ ฉันให้กหาปณะนี้ จงรับไปเถอะพ่อ” นายอन्नภาระกล่าวว่า “ก็ได้ จงถือเอาทรัพย์พันกหาปณะไปเถิด” เศรษฐีกล่าวว่า “พ่ออन्नภาระ ต่อแต่นี้ไป พ่อไม่ต้องเป็นกรรมกรแล้ว จงปลุกเรือนอยู่ใกล้ถนนเถิด ถ้าพ่อต้องการสิ่งใด ฉันจะมอบสิ่งนั้นให้ พ่อจงมานำเอาไปเถอะ”

ธรรมดาภินทบาตที่ถวายแต่พระปัจเจกพุทธเจ้า ผู้ออกจากนิโรธสมาบัติ ย่อมให้ผลในวันนั้นนั่นเอง สุมนเศรษฐีในวันอื่น แม้ไปสู่ราชตระกูล ไม่เคยชวนนายอन्नภาระไปด้วย แต่ในวันนั้นได้ชวนไปด้วย เพราะอาศัยบุญของนายอन्नภาระ พระราชาไม่มองดูเศรษฐี ทรงมองแต่นายอन्नภาระเท่านั้น เศรษฐีจึงทูลถามว่า “ทเวะ ข้าแต่สมมติเทพ เหตุไฉนพระองค์จึงทรงมองดูแต่บุรุษผู้นี้ยิ่งนัก พระเจ้าคะ” พระราชาตรัสว่า “เรามองดู เพราะไม่เคยเฝ้าในวันอื่น ๆ” เศรษฐีทูลว่า “ทเวะวันนี้เขาไม่บริโภครัตน์ที่เป็นส่วนของตนด้วยตนเอง แต่ถวายแต่พระปัจเจกพุทธเจ้านามว่า อูปริภูฐะ เขาได้ทรัพย์พันกหาปณะจากมือของข้าพระองค์

พระเจ้าข้า” พระราชาตรัสถามว่า “เขาชื่ออะไร” “ชื่อนายอन्नภาระ
พระเจ้าข้า” “เพราะได้จากมือของท่าน ก็ควรจะได้จากมือของเราบ้าง
เราเองก็จักทำการบูชาเขา” จึงพระราชทานทรัพย์พันกหาปณะ แล้ว
ตรัสว่า “พนาย จงสำรวจดูเรือนที่คนนี้จะอยู่ได้” ราชบุรุษทูลว่า
“พระเจ้าข้า” ราชบุรุษทั้งหลายจัดแจงแผน่างที่สำหรับเรือนนั้น ได้พบ
ชุมทรัพย์ชื่อ ปิงคละ ในที่ๆ จอบขุดลงไปตั้งเรียงกันอยู่ จึงมากราบทูลพระราชา
ให้ทรงทราบ พระราชาตรัสว่า “ถ้าอย่างนั้นจงไปขุดขึ้นมา” เมื่อราชบุรุษ
เหล่านั้นขุดอยู่ ชุมทรัพย์ก็จมลงไป ราชบุรุษเหล่านั้นไปกราบทูลพระราชาอีก
พระราชาตรัสว่า “จงไปขุดตามคำของนายอन्नภาระ” ราชบุรุษก็ไปขุดตาม
คำสั่ง ชุมทรัพย์เหมือนดอกเห็ดตูมๆ ผุดขึ้นมา ราชบุรุษเหล่านั้นขนทรัพย์มา
กองไว้ในพระราชสำนัก พระราชาประชุมอำมาตย์ทั้งหลายแล้วตรัสถามว่า
“ในเมืองนี้ใครมีทรัพย์ประมาณถึงเท่านี้ไหม” อำมาตย์ทูลว่า “ไม่มีพระเจ้าข้า”
ตรัสว่า “ถ้าอย่างนั้น นายอन्नภาระนี้จึงชื่อว่าธนเศรษฐีในพระนครนี้” เขาได้
ฉัตรประจำตำแหน่งเศรษฐีในวันนั้นนั่นเอง

ชาติสุดท้าย

ตั้งแต่วันนั้น เขากระทำแต่กรรมอัน
ดีงามจนตลอดชีวิต จูติจากภพนั้นไปเกิดใน
เทวโลก เวียนว่ายอยู่ในเทวดาและมนุษย์
เป็นเวลานาน ครั้งที่พระศาสดาของพวกเรา
ทรงอุบัติ ก็มาถือปฏิสนธิในนิเวศน์เจ้าศากยะ
พระนามว่า อมิโตทนะ กรุงกบิลพัสดุ์ ในวัน
ชานานนาม ผู้คนทั้งหลายตั้งชื่อเขาว่า
เจ้าอนรุทระ เป็นกนิษฐภาดา (น้องชาย)
ของเจ้าศากยะ พระนามว่า มหานามะ

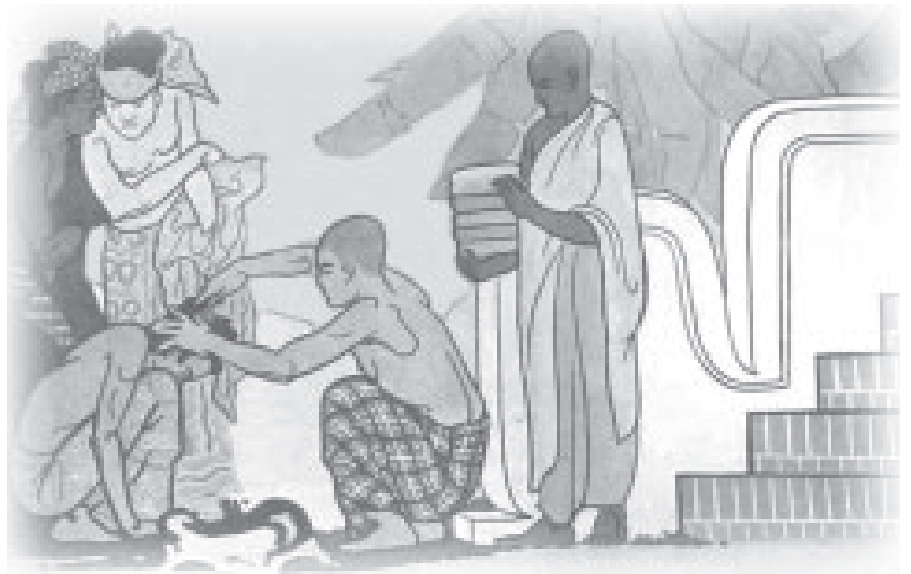

เป็นโอรสของพระเจ้าอาของพระศาสดา เป็นสุขุมลชาติอย่างยิ่ง เป็นผู้มีบุญมาก
ภักตเกิดขึ้นในถาดทองแก่เขาทีเดียว ภายหลังพระมารดาของเขาคิดว่าจักให้ลูก
ของเรา รู้จักบทว่า “ไม่มี” เอาถาดทองปิดถาดทองอีกใบหนึ่งแล้วส่งถาดเปล่าๆ
ไป ในระหว่างทาง เทวดาทำให้เต็มด้วยขนมทิพย์ เขามีบุญมากถึงเพียงนี้
อันเหล่านางฟ้อนที่ประดับตกแต่งแล้ว แวดล้อมเสวยสมบัติบนปราสาท ๓ หลัง
เหมาะแก่ฤดูทั้ง ๓ เหมือนเทวดา

ออกบวช บรรลุธรรม

เมื่อพระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้อนุตตรระสัมิโพธิญาณแล้ว พระเจ้าสุทโธทนะ

มหาราช ทรงประชุม
ศากยสกุลทั้งหลาย
ตรัสว่า “แต่บัดนี้
บุตรของเราทรงเป็น
พระพุทธเจ้าแล้ว
ชัตติยกุมารจงเป็น
บริวารของพระองค์
เถิด พวกท่านจงให้

ทารกคนหนึ่ง จากตระกูลหนึ่งๆ” ครั้นพระเจ้าสุทโธทนะตรัสอย่างนี้แล้ว
ชัตติยกุมารถึงพันองค์จึงออกผนวช โดยพระดำรัสครั้งเดียวเท่านั้น

สมัยนั้นเจ้ามหานามจึงเข้าไปหาเจ้าศากยะพระนามว่า อนุรุทธะ
กล่าวว่า “พ่ออนุรุทธะ บัดนี้ศากยกุมารที่มีชื่อเสียง ออกผนวชตาม
พระผู้มีพระภาค ผู้ทรงผนวชแล้ว ไม่มีใครๆ ออกผนวชจากสกุลของ
เราเลย ถ้ากระนั้นเจ้าจะบวชหรือว่าพี่จักบวช” เจ้าอนุรุทธะได้ฟัง
ดำรัสของเจ้าพี่แล้ว ไม่ยินดีในการครองเรือน ได้ออกผนวชพร้อม
เจ้าชาย ๕ พระองค์ และนายอุบาสี

พระอนรุทธเถระนี้เรียนกรรมฐานในสำนักของพระธรรมเสนาบดี
ตริกถึงมหาปุริสูติก ๘ ประการ ลำบากในวิตกที่ ๘ พระศาสดาทรง
ทราบความตริกของท่าน ได้เสด็จไปประทับนั่งบนพุทธอาสน์อัน
ประเสริฐที่เขาปุลาตไว้ ทรงแสดงมหาปุริสูติกที่ ๘ แก่ท่าน แล้ว
เสด็จเหาะกลับไป พอพระตถาคตเสด็จไปแล้วเท่านั้น พระเถระก็บรรลุวิชา ๓
เป็นพระมหาชีณาสพ คิดว่าพระศาสดารู้อใจของเรา เสด็จมาประทานมหาปุริส-
สูติกที่ ๘ ให้เต็ม อนึ่งมโนรถของเรานั้นถึงที่สุดแล้ว ได้ภาษิตอุทานคาถา
เหล่านี้ว่า

“พระศาสดาผู้ยอดเยี่ยมในโลก ทรงทราบความดำริของเรา แล้วเสด็จ
มาหาเราด้วยมโนมยิทธิทางกาย เมื่อใดความดำริได้มีแก่เรา เมื่อนั้น
พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมให้สูงขึ้น พระพุทธเจ้าผู้ทรงยินดีในธรรม
เครื่องไม่เนิ่นช้า ได้ทรงแสดงธรรม
เครื่องไม่เนิ่นช้า เรารู้ทั่วถึงธรรม
ของพระองค์แล้ว เป็นผู้ยินดีใน
พระศาสนา วิชา ๓ เราก็บรรลุ
โดยลำดับแล้ว คำสั่งสอนของ
พระพุทธเจ้าเราก็ทำเสร็จแล้ว”
ดังนี้

ต่อมาภายหลัง พระศาสดา
ประทับอยู่ ณ พระเชตะวันมหาวิหาร
ทรงสถาปนาท่านไว้ในตำแหน่ง
เอตทัคคะว่า อนรุทธะ เป็นยอด
ของเหล่าภิกษุสาวก ผู้มีทิพยจักขุ
ในศาสนาของเรา.

๑๖ มกราคม วันครู

ปาเจราจริยา โหนติ

คุณุตตรานุสาสกา

ปญญาวุฑฒิกเร เต เต

ทินุโนวาเท นมามิห

“ผู้ที่ให้ยอมเป็นที่รัก” เรามักจะได้ยินคำนี้อยู่เสมอ ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีปกติให้หรือสละสิ่งของของตนให้แก่ผู้อื่น มักจะเป็นที่รักที่ชอบใจของผู้รับหรือผู้ที่ได้ทราบข่าว แต่ก็ยังมีมีการให้อีกชนิดหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์อย่างสูงสุดก็คือ การให้ปัญญา ซึ่งผู้ที่ให้ปัญญาแก่ผู้อื่น ซึ่งผู้ที่ว่านี้มีชื่อที่ยิ่งใหญ่เรียกว่า “ครู”

เพราะฉะนั้น ครู จึงหมายถึงผู้ที่คอยอบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ ให้แนวทางในการที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ผู้สร้างสรรค์ภูมิปัญญาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและประเทศชาติ ครู จึงนับว่าเป็นปูชนียบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้การศึกษาเรียนรู้ ทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีความเสียสละ ดูแลเอาใจใส่

สั่งสอนอบรมให้บรรดาศิษย์ทั้งหลายได้พบแสงสว่างแห่งปัญญา อันจะเป็นหนทางในการประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเอง รวมถึงการนำพาสังคมประเทศชาติ ก้าวไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

ด้วยเห็นความสำคัญของครูดังกล่าวมาแล้วนั้นจึงได้กำหนดให้มีวันครูขึ้นในวันที่ ๑๖ มกราคม ของทุกปี เพื่อจะได้แสดงความกตัญญูกตเวทิต์ และให้ครูเป็นผู้ได้รับการยกย่องเชิดชูในสังคม เพราะเป็นผู้เสียสละทั้งความรู้ และเวลาให้แก่เหล่าศิษย์ ซึ่งสมกับคุณสมบัติของครูที่ว่า

๑. ปียตา ทำตนให้เป็นที่รัก มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ย่อมได้รับความรักจากศิษย์ไม่เสื่อมคลาย

๒. ครูกตา ทำตนให้เป็นที่เคารพของศิษย์ มีบุคลิกสง่างาม เรียบร้อย มีวินัย ความรู้ดี ย่อมได้รับความเคารพจากศิษย์

๓. ภาวนียตา อบรมตนให้เจริญในความชำนาญในวิชาการ มีสมรรถภาพในการสอน และอบรมตนอยู่ในศีลธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างให้เหล่าศิษย์

๔. วตุตตตา อุตสาหะสั่งสอนถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ สอนให้เข้าใจชัดเจน ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนของศิษย์

๕. วจนกฺขนฺติ อุดหนุนต่อถ้อยคำรบกวนของศิษย์ อุดหนุน เข้มแข็ง อันเกิดจากความเมตตา ปรรณนาดีเป็นพื้นฐาน

๖. คมฺภีรฺกถาภรณํ ขยายเนื้อความที่ลึกซึ้งให้ตื่นเข้าใจง่าย มีศิลปะในการสอน เข้าใจถึงแก่นแท้ของเนื้อหา ให้ข้อคิด เหตุผล ลำดับความ วิเคราะห์เปรียบเทียบประโยชน์ในการนำไปใช้

๗. อนิโยชนํ ไม่ชักนำศิษย์ไปในทางที่ไม่สมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอบายมุขทั้ง ๖ ประการ

กิจกรรมต่าง ๆ ที่ควรปฏิบัติในวันครู

๑. ร่วมทำกิจกรรมทางศาสนา ทำบุญใส่บาตรพระสงฆ์ กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรดาบูรพาจารย์ผู้ล่วงลับ

๒. ส่งบัตรอวยพร หรือไปเยี่ยมเยียนครูอาจารย์ที่เคยให้ความรู้ อบรมสั่งสอน เพื่อเป็นการรำลึกถึงคุณงามความดี และเป็นการแสดงถึงความกตัญญูกตเวทิต์

๓. ร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น เช่น นิทรรศการเกี่ยวกับครู การเรียนการสอน

สักวันหนึ่ง	คงจะรู้	ว่าครูรัก
สักวันหนึ่ง	คงประจักษ์	เป็นสักขี
สักวันหนึ่ง	คงจะรู้	ว่าครูดี
สักวันหนึ่ง	คงได้ดี	เพราะเชื่อครู.

คำว่าครู ยังซึ่งตรึงใจจิต
แม้วันนี้จากครูมาอยู่ไกล
ด้วยย้อนนึกวันวานที่ผ่านพ้น
ครูเป็นแสงสว่างทางชีวิต
ครูจะรู้บ้างไหมว่าใครหนอ
ทั้งความรักความคิดพิณิจดู
จารจารึก “คุณครู” ไม่รู้หมด
เพียงสั้นสั้นแต่กลิ่นออกจากใจ

ยังสถิตรักมันไม่หวั่นไหว
แต่หัวใจยังรักครูอยู่ทุกวัน
ยังเปี่ยมล้นพระคุณที่หนุนฝัน
จากวันนั้นถึงวันนี้เพราะมีครู
รำพันคลอห้วงหาอาวรณ์อยู่
ลูกศิษย์รู้อยู่ตลอดจดจากใจ
จึงขอจดบนกระดาษฝากเก็บไว้
ว่าหัวใจนี้รักครูอยู่ทุกวัน.

๖๕ ผู้ใหญ่ เนื่องในวันเด็ก

เด็กคือทรัพยากรที่สำคัญยิ่งของประเทศชาติ ซึ่งจะเป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาชาติบ้านเมืองให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าและมั่นคง อีกทั้งเป็นผู้ที่จะต้องเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า เพื่อทำหน้าที่ดูแลสังคม วัฒนธรรม ตลอดจนเศรษฐกิจต่างๆ ดังนั้น ทุกสังคมจึงได้ให้ความสำคัญกับเด็ก และจัดให้มีวันเด็กขึ้นทุกปี เพื่อให้เด็กรู้ถึงความสำคัญของตนเอง จะได้ประพฤติปฏิบัติตนให้สมกับเป็นผู้ที่มีความสำคัญของประเทศชาติ ด้วยการตั้งใจใฝ่ศึกษาเรียนรู้ ประพฤติตนให้อยู่ในระเบียบวินัย รู้จักการใช้เวลา ความคิด ความรับผิดชอบ และซื่อสัตย์สุจริต แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องอาศัยผู้ใหญ่เป็นแนวทาง เป็นผู้บอก เป็นแบบแผนชี้แนะให้ในทางที่ถูกต้อง และเนื่องในวันเด็กประจำปีนี้ ขอนำบทกลอนของ อาจารย์ฐะปะนีย์ นาครทรรพ ใน หนังสือเยาวชนไทย แต่ผู้ใหญ่เนื่องในวันเด็กปีนี้

ลูกน้อยคือดวงใจ

ครูบาอาจารย์ชี้

เด็กจักเจริญวัย

ได้ดีมีวิชา

รักลูกผูกพันสรรค์สร้าง

บ้านสุขสดชื่นรื่นรมย์

ปลูกฝังคุณธรรมนำผล

ลูกมีระเบียบวินัย

เด็กเป็นทรัพยากรอันล้ำค่า

เป็นความหวังชุ่มชื่นรินหัวใจ

ให้ความรักเมตตาอารีเอื้อ

เหมือนต้นไม้ได้รดน้ำชุ่มฉ่ำจริง

พ่อแม่ให้ความปราณี

หนทางถูกปลูกปัญญา

เติบโตไปในวันหน้า

มุ่งอนาคตสดใสแลฯ

แบบอย่างจำเพาะเหมาะสม

พ่อแม่เกลียวกลมร่วมใจ

ไม่เห็นแก่ตนเป็นใหญ่

ชาติไทยได้พลเมืองดีฯ

เป็นปัญญาอนาคตโลกสดใส

ควรที่เหล่าผู้ใหญ่สนใจจริง

จิตกุศลเกื้อเด็กทั่วทั้งชายหญิง

ไม้ก็ยังเติบโตใหญ่เป็นไม้งามฯ

เด็กเด็กเห็นผู้ใหญ่
เลียนแบบจะให้งาม
เลียนแบบในทางดี
แบบดีมีผลสู่

เด็กเอ๋ยเด็กไทย
หากหวังสร้างอนาคตให้งดงาม
สอนวิชาช่วยสมองคล่องการกิจ
สอนมือทำงานถ้วนควรนิยม

อันเด็กดีมีธรรมประจำจิต
ศานาปูทางไว้ให้ก้าวเดิน
หมั่นทำดีเกลาจิตใจพิสุทธ์
มีเมตตาขันติธรรมและน้ำใจ

ทำสิ่งใดชอบทำตาม
ใครใครเห็นนึกเอ็นดู
เป็นเกียรติศรีนำเชิดชู
สังคมไทยได้พัฒนาฯ.

คือผู้ใหญ่ในวันหน้าอย่าเหยียดหยาม
ต้องติดตามตั้งแต่บั้นน้อยคอยอบรม
สอนดวงจิตใฝ่ธรรมนำสุขสม
อีกอุดมอนามัยสดใสเออยฯ.

แม้ตัวนิดก็ฝึกได้ไม่ขัดเขิน
ไม่หลงเพลินถล่ำตัวทำชั่วไป
มีศีลคุณรังสติมีพลาตได้
ถือศานไว้ล้วนดีเป็นศรีเมืองฯ.

ธรรมะชาตก

ชนสันธชาตก (ว่าด้วยเทศน์ทำอิศให้เทือกครัวอน)

พระศาสดาเมื่อ
ประทับอยู่ ณ พระเชตวัน
มหาวิหาร มีพระพุทธประสงค์จะ
ประทานโอวาทแก่พระเจ้าโกศล
ได้ตรัสพระธรรมเทศนานี้มีคำเริ่มต้น
ว่า ทส ขลุมานิ จานานิ ดังนี้

ในอดีตกาล เมื่อพระเจ้า

พรหมทัตเสวยราชสมบัติอยู่ในพระนครพาราณสี พระโพธิสัตว์เกิดใน
พระครรภ์ของพระอัครมเหสีพระเจ้าพรหมทัต พระญาติทั้งหลายได้ถวาย
พระนามว่า ชนสันธกุมาร ต่อมาเมื่อพระราชบิดาสวรรคตแล้ว พระโพธิสัตว์ได้
ครองราชย์สมบัติ พระองค์รับสั่งให้สร้างโรงงานหกแห่ง คือที่ประตูพระนครทั้ง
สี่ด้าน ที่กลางพระนคร และที่ประตูพระราชวัง บริจาคพระราชทรัพย์วันละหกแสน
ทรงบำเพ็ญมหาทานจนลือกระฉ่อนไปทั่วชมพูทวีป รับสั่งให้อภัยโทษแก่นัก
โทษเป็นนิจ ให้เคาะระฆังป่าวร้องมาฟังธรรม ทรงสงเคราะห์โลกด้วยสังคห-
วัตถุสี่ รักษาศีลห้า อยู่จำอุโบสถ ครองราชย์สมบัติโดยธรรม บางคราวก็ให้ชาว
แว่นแคว้นมาประชุมกันแล้วแสดงธรรมว่า “ท่านทั้งหลายจงให้ทาน จงสมาทาน
ศีล จงประพฤติธรรม ประกอบกิจการงานและการค้าขายโดยธรรม เมื่อเป็นเด็ก
จงเรียนศิลปวิทยา จงแสวงหาทรัพย์ อย่าคดโกงชาวบ้าน อย่าทำความเสื่อมเสีย
อย่าเป็นคนดุร้ายหยาบช้ำ จงบำรุงมารดาบิดา มีความเคารพอ่อนน้อมต่อ
ผู้ใหญ่ในตระกูล” พระองค์ได้ทำมหาชนให้ตั้งอยู่ในสุจริตธรรม

วันหนึ่งเป็นวันอุโบสถ ๑๕ คำ พระโพธิสัตว์ทรงสมาทานอุโบสถศีลแล้ว
ทรงดำริว่า เราจักแสดงธรรมแก่มหาชนเพื่อประโยชน์สุขยิ่ง ๆ ขึ้นเพื่อให้มหาชน

อยู่ด้วยความไม่ประมาทรับสั่งให้
ตีกลอง ป่าวร้องทั่วพระนครให้
ชาวพระนครทั้งหมด ตั้งต้นแต่
พระสนมของพระองค์มาประชุม
กัน แล้วประทับนั่งบนบัลลังก์อัน
ประเสริฐที่ตกแต่งไว้กลางรัตน-

มณฑปซึ่งประดับประดาแล้วใน
พระลานหลวง ตรัสว่า “ชาวพระนครที่รักทั้งหลาย เราจักแสดงธรรมที่ร้อนบ้าง
ไม่ร้อนบ้าง แก่ท่านทั้งหลาย ขอท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ไม่ประมาท เจียใส่ตสดับ
โดยเคารพเถิด” แล้วทรงแสดงธรรม

พระศาสดาทรงเผยพระโอษฐ์แก่อันอบรมแล้วด้วยอริยสังข์ เมื่อจะตรัส
เทศนานั้นโดยแจ่มแจ้ง ด้วยพระสุรเสียงอันไพเราะ ได้ตรัสพระคาถาเหล่านี้ว่า

“พระเจ้าชนสันระได้ตรัสอย่างนี้ว่า เหตุที่จะทำให้จิตเดือดร้อนนั้น
มีอยู่ ๑๐ ประการ

บุคคลไม่ทำเสียในกาลก่อนแล้ว ย่อมเดือดร้อนในภายหลัง
บุคคลเมื่อยังเป็นหนุ่ม ไม่ทำการแสวงหาทรัพย์ให้เกิดขึ้น ครั้นแก่ลง
หาทรัพย์ไม่ได้ ย่อมเดือดร้อนภายหลังว่า เมื่อก่อนเราไม่ได้แสวงหาทรัพย์ไว้
ศิลปะที่สมควรแก่ตน บุคคลใดไม่ได้ศึกษาไว้ในกาลก่อน บุคคล
นั้นย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า เราไม่ได้ศึกษาศิลปะไว้ก่อน ผู้ไม่มีศิลปะ
ย่อมเลี้ยงชีพลำบาก

ผู้ใดเป็นคนโกง ผู้นั้นย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่าเราเป็น
คนโกง ส่อเสียด กินสินบน ดุร้าย หยาบคายในกาลก่อน

ผู้ใดเป็นคนฆ่าสัตว์ ผู้นั้นย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า เรา
เป็นคนฆ่าสัตว์ หยาบฆ่า ทุศีล ประพฤติต่ำช้า ปราศจากขันติ

เมตตา และเอ็นดูสัตว์ในกาลก่อน

ผู้ใดคบชู้ในภรรยาผู้อื่น ย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า หญิง
ที่ไม่มีใครหวงแหนมีอยู่เป็นอันมาก ไม่ควรที่เราจะคบหาภรรยา
ผู้อื่นเลย

คนตระหนี่ ย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า เมื่อก่อนข้าว
และน้ำของเรามีอยู่มากมาย เราก็มิได้ให้ทานเลย

ผู้ไม่เลี้ยงดูมารดาบิดา ย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า เราสามารถ
พอที่จะเลี้ยงดูมารดาและบิดาผู้แก่เฒ่าชราได้ ก็ไม่ได้เลี้ยงดูท่าน

ผู้ไม่ทำตามโอวาทบิดา ย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า เราได้ดูหมิ่น
บิดาผู้เป็นอาจารย์สั่งสอน ผู้นำรสที่ต้องการทุกอย่างมาเลี้ยงดู

ผู้ไม่เข้าใกล้สมณพราหมณ์ ย่อมเดือดร้อนในภายหลังว่า เมื่อก่อน
เราไม่ได้ไปมาหาสู่สมณพราหมณ์ทั้งหลายผู้มีศีล เป็นพหูสูตเลย

ผู้ใดไม่ประพฤติสุจริตธรรม ไม่เข้าไปนั่งใกล้สัตบุรุษ ย่อมเดือดร้อน
ภายหลังว่า สุจริตธรรมที่ประพฤติแล้วและสัตบุรุษอันเราไปมาหาสู่แล้ว
ย่อมเป็นความดี แต่เมื่อก่อนนี้เราไม่ได้ประพฤติสุจริตธรรมไว้เลย

ผู้ใดยอมปฏิบัติเหตุเหล่านี้โดยอุบายอันแยบคายผู้นั้น เมื่อกระทำ
กิจที่บุรุษควรทำ ย่อมไม่เดือดร้อนใจในภายหลังเลย”

พระมหาสัตว์แสดงธรรมแก่มหาชนโดยทำนองนี้ ทุกๆ กึ่งเดือน แม้
มหาชนก็ตั้งอยู่ในโอวาทของพระองค์ บำเพ็ญฐานะลิบประการเหล่านั้นบริบูรณ์
แล้วได้ไปสวรรค์

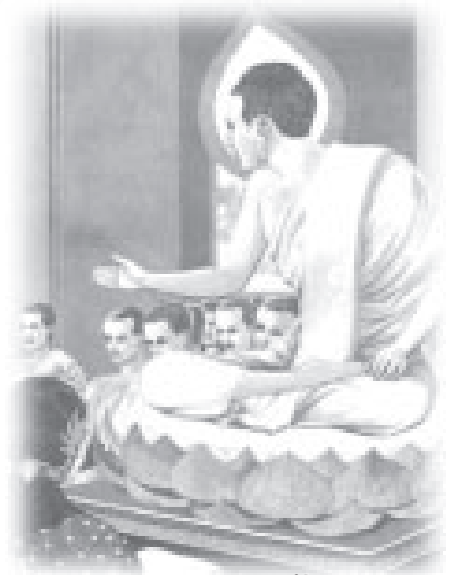
พระศาสดาครั้งทรงนำพระธรรมเทศานี้มาแสดงแล้ว ตรัสว่า “โบราณ
กบัณฑิตไม่มีอาจารย์ แสดงธรรมตามความรู้ของตน พามหาชนไปสวรรค์ได้
อย่างนี้” แล้วทรงประชุมชาดกว่า “บริษัทในครั้งนั้นได้มาเป็นพุทธบริษัทในครั้งนี้
ส่วนพระเจ้าชนสันธราชได้มาเป็นเรตถาคต”

จบชนสันธชาดก.

วินัยนารี กฏกติกากันไม่เป็นธรรม

ในคราวหนึ่ง พวกภิกษุชาวเมืองสาวัตถี ได้ตั้งกฏกติกากันขึ้นไว้ว่า ในระหว่างพรรษา ห้ามไม่ให้บรรพชาแก่กุลบุตรทั้งหลาย ในช่วงเวลานั้น หลานชายของนางวิสาขา มิคารมารดา ได้เกิดศรัทธาปสาทะในการบวช จึงเข้าไปหาภิกษุทั้งหลาย ในขณะนั้น แล้วได้ขอบรรพชากับพระภิกษุเหล่านั้น ภิกษุทั้งหลายได้บอกเธอว่า “คุณ หมู่พระสงฆ์ได้ตั้งกฏกติกากันไว้แล้วว่า ในระหว่างพรรษา ห้ามไม่ให้บรรพชาแก่กุลบุตรทั้งหลาย เธอจงรออยู่ก่อนนะ จนกว่าภิกษุทั้งหลายผู้จำพรรษาเสร็จ ออกพรรษาแล้ว จึงจะบวชให้” ครั้นถึงเวลาออกพรรษาแล้ว ภิกษุเหล่านั้นได้บอกกับหลานชายของนางวิสาขามิคารมารดาว่า “คุณ มาเถิด บัดนี้ขอเธอจงมาบวชเถิด” แต่หลานชายของนางวิสาขาได้บอกกับพระภิกษุว่า “ท่านขอรับ ก่อนหน้านี้กระผมเกิดศรัทธาต้องการจะบวชจริงๆ ขอรับ แต่ว่าบัดนี้กระผมไม่มีความต้องการที่จะบวชแล้วครับ” เมื่อนางวิสาขา มิคารมารดา ทราบเรื่องราวนี้แล้ว จึงได้เฟ่งโทษ ตีเตียน โพนทะนาว่า “ไหนพระคุณเจ้าทั้งหลายจึงได้ตั้งกฏกติกากันไว้เช่นนี้ ทำไมจึงไม่ให้บรรพชาในระหว่างพรรษา การจะประพฤตินั้นต้องกำหนดเวลาด้วยหรือ” ภิกษุทั้งหลาย ได้ยินนางเฟ่งโทษ ตีเตียน โพนทะนาอยู่ จึงกราบทูลเรื่องนั้นแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าจึงได้ตรัสห้ามภิกษุทั้งหลายไว้ว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุไม่พึงตั้งกติกากันเช่นนี้ว่า ในระหว่างพรรษาห้ามไม่ให้บรรพชา รูปใดตั้ง ต้องอาบัติทุกกฏ”

(วินย. มหาวิ. ๔/๑๘๕-๖/๒๙๓-๔)

ชานาปัญญา

คณะสหાયธรรม

ถาม คนที่เดินทางไปทำบุญ บางครั้งไปยังไม่ถึงที่ทำบุญ ก็ถูกรถชนตายบ้าง หรือไปทำบุญแล้ว กลับมาประสบอุบัติเหตุ ทำให้พิการหรือตายไป ทำไมบุญจึงไม่ช่วย?

ตอบ สำหรับท่านที่ไปทำบุญทำทานในที่ไกลแล้วก็ต้องไปรถยนต์หรือรถไฟก็แล้วแต่ แต่ก่อนจะไปถึงสถานที่ทำบุญ หรือไปทำบุญแล้วเดินทางกลับก็ดี ได้เกิดมีอุบัติเหตุกลางทาง ทำให้ต้องเสียชีวิตหรือพิการไป แล้วก็โทษว่าตนไปทำบุญแต่บุญไม่เห็นช่วยให้พ้นจากอันตรายได้เลย เข้าทำนองทำดีไม่เห็นได้ดี ถ้าท่านคิดอย่างนั้นก็โปรดได้ทำความเข้าใจเสียใหม่ว่า การทำบุญนั้นเป็นการสร้างเหตุดี ซึ่งจะต้องให้ผลดีแน่นอน แต่จะให้ผลเมื่อใด ชาตินี้ ชาติหน้า ชาติโน้น สุดจะทราบได้ ในเมื่อเราไม่มีอภิญญา แต่ขอให้มั่นใจเถิดว่าเหตุดีผลต้องดีแน่นอน นี่เป็นสัจธรรม

ส่วนการที่ต้อง
ประสบอุบัติเหตุถึงตาย
หรือพิการนั้น ไม่ใช่
ผลของบุญแน่นอน
เพราะผลของบุญคือ
ความสุข ไม่ใช่ความ
ทุกข์ เพราะฉะนั้น
การประสบอุบัติเหตุถึง
ตายหรือพิการ จึงเป็น

ผลของบาปที่ผู้คนได้กระทำไว้แล้ว แต่จะชี้ว่าทำไว้แต่ชาติไหนก็สุดจะบอกได้
เช่นเดียวกัน แต่ที่ชี้ได้แน่ๆ คือ การที่ต้องประสบอุบัติเหตุ นั้นเป็นผลของบาป
อกุศล เพราะผลของบาปอกุศลคือ ความทุกข์ไม่ใช่ความสุข

สรุปได้ว่า การไปทำบุญนั้นเป็นการไปสร้างเหตุดี ซึ่งจะให้ผลเป็น
ความสุขในอนาคต ส่วนการประสบเคราะห์กรรมถึงพิการหรือเสียชีวิตนั้น เป็น
ผลของบาปที่ทำไว้แล้ว ได้โอกาสให้ผล ในเรื่องกรรมนี้ บางท่านก็สงสัยว่าทำไม
คนเราจึงต้องได้รับความทุกข์พร้อมๆ กันที่ละหลายๆ คน บางครั้งเป็นร้อยๆ คน
อย่างกรณีที่ถูกโจรจี้เครื่องบิน เป็นต้น ต้องถูกกักขังอยู่หลายวัน บางคนก็ถูก
โจรยิงตายเพราะคิดหนี นี่ก็เป็นเรื่องของการทำกรรมมาร่วมกัน เช่น เคยเป็น
ทหารไปล้อมเมืองเขา ทำให้เขาออกไปไหนไม่ได้ ต้องเดือดร้อน
อดอยาก ผลที่ทำกรรมร่วมกันนั้น ทำให้ต้องมาถูกกักขัง ได้รับความ
หวาดผวา อดอยาก เป็นต้น เพราะฉะนั้น ใครทำกรรมไว้อย่างไรก็
ต้องได้รับผลเช่นนั้น ถ้าเราไม่อยากได้รับผลเช่นนั้น ก็อย่าได้สร้าง
เหตุที่จะให้ต้องได้รับผลเช่นนั้น.

เสียงกระซิบจากเนรน้อย

จะเข้าไปหรือเปล่าหนอ ถ้าเนรน้อยจะขอกล่าวทักทาย
สมาชิกจุลสารจากแดงสัมพันธ์ว่า สวัสดิ์เนื่องในวันปีใหม่ เนรน้อย
ก็ได้อายุเพิ่มขึ้นมาอีกปีแล้ว แต่ก็ไม่เป็นไร เวลาที่ผ่านมา เนรน้อย
ก็ได้อะไรมากมายเหมือนกัน เช่นว่า ได้ความรู้ธรรมะจากพระอาจารย์หลาย ๆ รูป
ได้ประสบการณ์ดี ๆ ที่น่าจดจำหลาย ๆ อย่าง แล้วมวลสมาชิกเล่า เวลาผ่านไป
มีสิ่งที่ดี ๆ เป็นเครื่องจดจำระลึกถึงบ้างหรือเปล่า ขอให้จดจำแต่สิ่งที่ดี ๆ ที่
คิดแล้วทำให้มีความสุข ไม่ขัดเคือง ส่วนเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไม่ดีก็ปล่อยไปกับปี
เก่าเลยขอรับ @ เรื่องราวที่ไม่ดีที่ทำให้เราเกิดทุกข์ต่าง ๆ เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่
ผ่านเข้ามาในชีวิตเท่านั้น หาใช่ทั้งหมดของชีวิตไม่ เนรน้อยขอเป็นกำลังใจให้
มวลสมาชิกที่กำลังทำกิจการงานอยู่ทุกอย่าง ขอจงอดทนอดกลั้นเมื่อพบกับ
ปัญหาต่าง ๆ อย่าท้อถอย พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ว่า โลกธรรมคือธรรมที่สัตว์โลก
ทั้งหลายที่เกิดมาแล้วจะต้องพบ จะต้องประสบ ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงได้ก็มี ลาก
ความเสื่อมลาภ ยศ ความเสื่อมยศ สรรเสริญ นินทา สุข และทุกข์ เหล่านี้ที่
สัตว์ทั้งหลายจะต้องประสบ มีทั้งฝ่ายที่ทำให้เกิดความพอใจ และเหตุหวั่นใจ เวลาที่
พบกับฝ่ายสุขก็อย่าได้ประมาทมัวเมาจนลืมทำความดี เวลาพบกับฝ่ายทุกข์ก็
อย่าได้ท้อแท้เบื่อหน่าย ท้อแท้จนหมดทุกอย่าง สภาวะธรรมทั้งหลาย ทั้งฝ่าย
สุขและฝ่ายทุกข์มันก็ไม่เที่ยงเหมือนกัน เมื่อหมดเหตุปัจจัยแล้วมันก็จะดับไป
ขอให้อดทนอดกลั้นแล้วใช้ปัญญาพิจารณาทุก ๆ ปัญหานั้นขอรับ @ ในวันสงฆ์
ปีเก่าตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคมจนถึงวันที่ ๑ มกราคม ที่วัดจากแดงมีญาติโยม
มาปฏิบัติธรรมกันจำนวนมาก เรียกว่าปฏิบัติธรรมกันข้ามปีเลยนะขอรับ ต่อด้วย
ทำบุญถวายภัตตาหารเพลพระภิกษุสามเณรตลอด ๗ วัน เนรน้อยขอร่วม
อนุโมทนาบุญด้วยขอรับ สาธุ สาธุ @ วันปีใหม่ถือว่าเป็นเทศกาลแห่งความสุข
เพราะได้หยุดการทำงานกันหลายวันหลังจากที่ทำการงานเหน็ดเหนื่อยกันมาทั้งปี

หลายๆ คนเอาวันปีใหม่เป็นนิมิต เป็นเครื่องหมายว่าตั้งแต่ปีใหม่นี้เป็นต้นไป
จะเป็นคนดี จะเลิกกระทำในสิ่งไม่ดี จะทำในสิ่งที่ดีๆ เณรน้อยขอเป็นกำลังใจ
ให้ทุกๆ ท่านเลยขอรับ @ ในวันที่ ๑๐-๑๑ มกราคมนี้ วัดจากแดงร่วมกับ
ชุมชนซอยวัดจากแดง ก็ได้จัดงานประจำปี คืองานนมัสการหลวงพ่อกุศล ซึ่งเป็น
พระพุทธรูปที่ชาวชุมชนจากแดงและที่ต่างๆ ให้ความเคารพนับถือ และจะมี
การสวดมนต์บริเวณลานหลวงพ่อกุศลก่อนวันงาน เณรน้อยขอเชิญชวนทุกท่าน
ที่ใฝ่บุญกุศลร่วมงานตามวันและสถานที่ที่กำหนดขอรับ @

บาลีภาษาธรรม

ศัพท์ที่แปลว่า บุญหรือกุศล ๖ ศัพท์

กุศล สุกต สุกกัม ปุญญ ธมฺมมณิตถิย

สุจริตมโถ ทิฏฐุ- ธมฺมิกัม อิหโลกิกัม. (อภิธาน. ๘๕)

กุจฺฉิตะ ปาปเก ธมฺเม สลยฺนฺติ วิทฺธํเสนฺตฺติ กุสลา. (กุสสททูปปท+ล
เฉทเน+อ) ธรรมที่กำจัดบาปธรรมอันน่าเกลียด ชื่อว่า กุสละ

สุขํ กโรติ โสภณํ วา กรณฺมสุส สุกตํ. (สุ+กร กรณ+ต) กรรมที่
ทำให้มีความสุข หรือกรรมที่ทำให้ดีงาม ชื่อว่า สุกตะ

สุขํ กโรตฺติ สุกกัม. (สุ+กร กรณ+กวิ) กรรมที่ทำให้ความสุขให้ ชื่อว่า

สุกกะ

ปุณาตฺติ ปุญญํ. (ปุ ปวเน+นา+ณฺย) กรรมที่ชำระให้สะอาด
ชื่อว่า ปุญญะ

ธฺรติ สพฺพฺนฺติ ธมฺมํ. (ธฺ ธาธเน+ธฺม) กรรมที่ทรงไว้ซึ่ง
ความดีทุกอย่าง ชื่อว่า ธัมมะ

สุณฺทริ จรณฺมสุสาติ สุจริตํ. (สุ+จร จรณ+อิ+ต) กรรมที่มี
ความประพฤดีที่ดี ชื่อว่า สุจริต.

รายชื่อเจ้าภาพถวายภัตตาหารเพล ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๕๑

๑. คุณทักษิณ-พิมล จินาเพ็ญและลูกๆ
๒. คุณสมลักษณ์ แซ่ไหล
๓. คุณทัศนาศมิตี อภิธรรม
๔. อ.มัลลิกา หลงสมบุญ และครอบครัว
๕. คุณกชพร รักเดช
๖. อ.อิศริยา, แฟนรายการธรรมะคุณากร (บ่อเกิดคุณธรรม) และแฟนรายการ สายด่วนเพื่อชีวิต
๗. คุณณัชชนนทร์ จิระวรวิธานิชย์ และครอบครัว, คุณพรรณภา เรืองภูธรา
๘. คุณณัฐยา คำरणยุทธ์
๙. น.ส.ภัทรวดี อินทวงศ์
๑๐. ด.ญ.ชนิตา, ธนเดช, ธนุดรา โอภาสวานิช
๑๑. นางมาลี-นายธีระพร ประพรกุล
๑๒. คุณเอก (ว.ส.พ. รุ่น ๓๑ ม. ๓)
๑๓. คุณจันทร์เพ็ญ แสงขาว และครอบครัว
๑๔. คุณบุญมี, คุณนิดา เหมาะสมสกุล และครอบครัว
๑๕. พ.ญ.นุจรินทร์ คีปีพงศ์ และสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๑๖. คุณสกุล นิยมกิจสัมฤทธิ์, คุณสุธรรม อัครพงศ์ธเนศ, คุณพรรณภา เรืองภูธรา และครอบครัว
๑๗. คุณมณูญ, ร.ศ.พจนารถ, คุณโสภา และครอบครัว
๑๘. คุณแม่น-มาลี ขึ้นภาณวัฒน์ และครอบครัว
๑๙. คณะศิษย์พุทธศาสตร์และโลกธรรม
๒๐. คุณชัชชนก, คุณศรัณย์ จรรยาอนุภาพ, คุณนิภา โอภาสวานิช, คุณเสริมสุข ปัทมสถาน และเจ้าหน้าที่ธนาคารชาร์เตอร์
๒๑. คุณสุภาภรณ์ เชาวกิจ, คุณสุดาภรณ์ ต่วนชะเอม, คุณฉัฐกนก วานิชกรพิพัฒน์, คุณธัญญาพร ขจรดวง
๒๒. คุณลัดดา กิติวิภาต-คุณพัทตร์ผจญ วัฒนสนธิ์ และครอบครัว
๒๓. คุณกัญญา นิยมกิจสัมฤทธิ์, อ.อิศริยา + แฟนรายการธรรมะคุณากร+แฟนรายการสายด่วนเพื่อชีวิต
๒๔. คุณภรภัทร์ สุจิราธรรม ภรภัทรปากน้ำ และคณะญาติธรรม
๒๕. อบรมปฏิบัติธรรม ๓ วัน ณ วัดจากแดง รั้วปีใหม่
๒๖. อ.อิศริยา+ศิษย์+แฟนรายการธรรมะคุณากร (บ่อเกิดแห่งคุณธรรม), คุณสุพจน์ รัศมีสวนสร้อย และแฟนรายการ “สายด่วนเพื่อชีวิต” เป็นเจ้าภาพเลี้ยงพระ ๗ วัน ติดต่อกัน

หน่วยบริการที่จัดการเรียนการสอนพระอภิธรรม ทั้งในชั้นเรียนและทางไปรษณีย์

อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัดมหาธาตุ ถนนมหาราช ท่าพระจันทร์ กทม.

โทร. ๐-๒๒๒๔-๓๘๔๓ Fax. ๐-๒๖๒๓-๖๑๐๑

<http://www.aphidham.mcu.ac.th>

หรือคลิกที่ <http://www.mcu.ac.th> หน่วยงาน อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

สาขาของอภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

(เฉพาะหน่วยบริการที่จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน)

ภาคกลาง

๑. วัดเจริญธรรมาราม สายไหม เขตบางเขน กทม. ๑๐๒๒๐	☞ ๐ ๒๕๒๓ ๘๑๘๐
๒. วัดสุวรรณประสิทธิ์ ขว.คั่นนายาว เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐	☞ ๐ ๒๓๗๗ ๐๖๙๓
๓. วัดกลาง ต.โคกคราม อ.บางปลาม้า จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๕๐	☞ ๐ ๓๕๕๘ ๗๐๐๕
๔. วัดสามชุก ต.สามชุก อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๓๐	☞ ๐ ๓๕๕๗ ๑๑๐๘
๕. วัดจากแดง ต.ทรงคนอง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ๑๐๑๓๐	☞ ๐ ๒๔๖๒ ๕๙๐๘
๖. วัดป่าธรรมโสภณ ต.ทะเลชุบศร อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐	☞ ๐ ๓๖๔๑ ๒๕๘๔
๗. วัดเขาสมโขชน์ ต.บัวชุม อ.ชัยบาดาล จ.ลพบุรี ๑๕๑๓๐	☞ ๐ ๑๒๑๖ ๕๑๖๘
๘. วัดมหาธาตุวรวิหาร ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ราชบุรี ๗๐๐๐๐	☞ ๐ ๓๒๓๒ ๑๕๙๗
๙. วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐	
๑๐. วัดอุดมมงคล ต.ปากแพรก อ.เมือง จ.กาญจนบุรี ๗๑๐๐๐	☞ ๐ ๓๔๕๑ ๙๖๐๓
๑๑. วัดพีชอุดม ต.ลำไทร อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี ๑๒๑๕๐	☞ ๐ ๖๙๙๖ ๑๘๐๑
๑๒. วัดสามพระยา ถ.สามเสน ๕ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐	☞ ๐ ๒๒๘๒ ๖๙๒๓
๑๓. วัดสระบัว อ.เมือง จ.เพชรบุรี ๗๖๐๐๐	

ภาคเหนือ

๑. วัดพรหมจริยาวาส ต.นครสวรรค์ตก อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐	☞ ๐ ๕๖๒๒ ๑๕๔๒
๒. วัดเมืองมาง ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๐๐	☞ ๐ ๕๓๒๗ ๘๖๒๐
๓. วัดถ้ำพระธาตุเมืองเทพ ต.ทัพหลวง อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี ๖๑๑๔๐	☞ ๐ ๑๙๖๒ ๑๓๔๘
๔. วัดสระโบสถ์ ต.ดอนคา อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ ๖๐๑๖๐	☞ ๐ ๕๖๒๔ ๙๓๑๐
๕. วัดรำเปิง (ตโปทาราม) ต.สเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐	☞ ๐ ๕๓๘๑ ๐๑๘๐
๖. วัดพระธาตุแช่แห้ง ต.ม่วงตึ๊ด อ.ภูเพียง จ.น่าน ๕๕๐๐๐	☞ ๐ ๙๖๓๒ ๐๐๙๐
๗. วัดพระธาตุศรีขี้ อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๖๐	☞ ๐ ๕๓๘๒ ๖๘๖๙
๘. วัดท่ามะโอ อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	

ภาคอีสาน

๑. วัดสะแกแสง ต.พะวงด อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา ๓๐๒๙๐ ☞ ๐ ๔๔๓๘ ๕๒๓๘
๒. วัดพรมศิลาแตล ต.แตล อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ ๓๒๑๑๐ ☞ ๐ ๔๔๕๑ ๓๗๐๔
๓. วัดมหาวนาราม ต.ในเมือง อ.เมือง จ.อุบลราชธานี ๓๔๐๐๐ ☞ ๐ ๔๕๒๔ ๕๐๘๒
๔. วัดอุดมไพรสณฑ์ ต.รอบเมือง อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐ ☞ ๐ ๗๒๒๒ ๙๒๙๓
๕. วัดสว่างมีชัย ต.สมสนุก อ.ปากคาด จ.หนองคาย ๔๓๑๙๐ ☞ ๐ ๑๓๘๐ ๒๙๒๐

ภาคตะวันออก

๑. วัดเกาะแก้วคลองหลวง ต.ไร่หลักทอง อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี ๒๐๑๔๐ ☞ ๐ ๓๘๔๖ ๓๕๔๔
๒. วัดเก่าโบราณ ต.เหมือง อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๐ ☞ ๐ ๓๘๓๙ ๒๖๙๔
๓. วัดเขาปอหน้าซับ ต.ห้างสูง อ.หนองใหญ่ จ.ชลบุรี ๒๐๑๙๐ ☞ ๐ ๑๖๓๖ ๕๕๐๐
๔. วัดเขาพุทธโคดม ต.สุรศักดิ์ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๑๑๐ ☞ ๐ ๙๔๐๕ ๑๔๘๔
๕. วัดนาพร้าวก่อ ต.สุรศักดิ์ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๑๑๐ ☞ ๐ ๓๘๓๑ ๓๘๓๔
๖. วัดหนองลำตวนฯ ต.ท่าบุญมี อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี ๒๐๒๔๐ ☞ ๐ ๓๘๓๖ ๓๔๐๗
๗. วัดพนมพนาวาส ต.คลองขุด อ.บ้านโพธิ์ จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๑๔๐ ☞ ๐ ๓๘๕๘ ๓๖๑๔
๘. วัดหินโค้ง ต.หนองบัว อ.บ้านค่าย จ.ระยอง ๒๑๑๒๐ ☞ ๐ ๙๙๓๓ ๐๔๘๒
๙. วัดสุนิย์ศรีธรรม ต.พิมพา อ.บางปะกง จ.ฉะเชิงเทรา ๒๔๑๔๐ ☞ ๐ ๓๘๕๗ ๐๓๕๐

ภาคใต้

๑. วัดคุณชี ต.ตลาดเหนือ อ.เมือง จ.ภูเก็ต ๘๓๐๐๐ ☞ ๐ ๖๗๒๓ ๔๔๒๕
๒. วัดไตรวิทยาราม ต.ถ้ำใหญ่ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๑๐ ☞ ๐ ๗๘๘๕ ๘๔๐๑
๓. วัดหาดใหญ่ลีตาราม อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๐๐๐

การศึกษาพระอภิธรรมทางไปรษณีย์และทางอินเทอร์เน็ต

เปิดให้บริการศึกษาพระอภิธรรมทางไปรษณีย์ และทางอินเทอร์เน็ตแก่ผู้สนใจทั่วไป

ส่งจดหมายไปที่ ตู้ ป.ณ.๒๘ ปณฝ.หน้าพระลาน กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๒

คลิกที่ <http://www.buddhism-online.org> E-mail: elearn@mcu.ac.th

โทรศัพท์ ๐-๒๘๘๔-๕๐๙๑-๒, Fax. ๐-๒๘๘๔-๕๐๙๑

ขอเชิญรับฟังรายการวิทยุของอภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

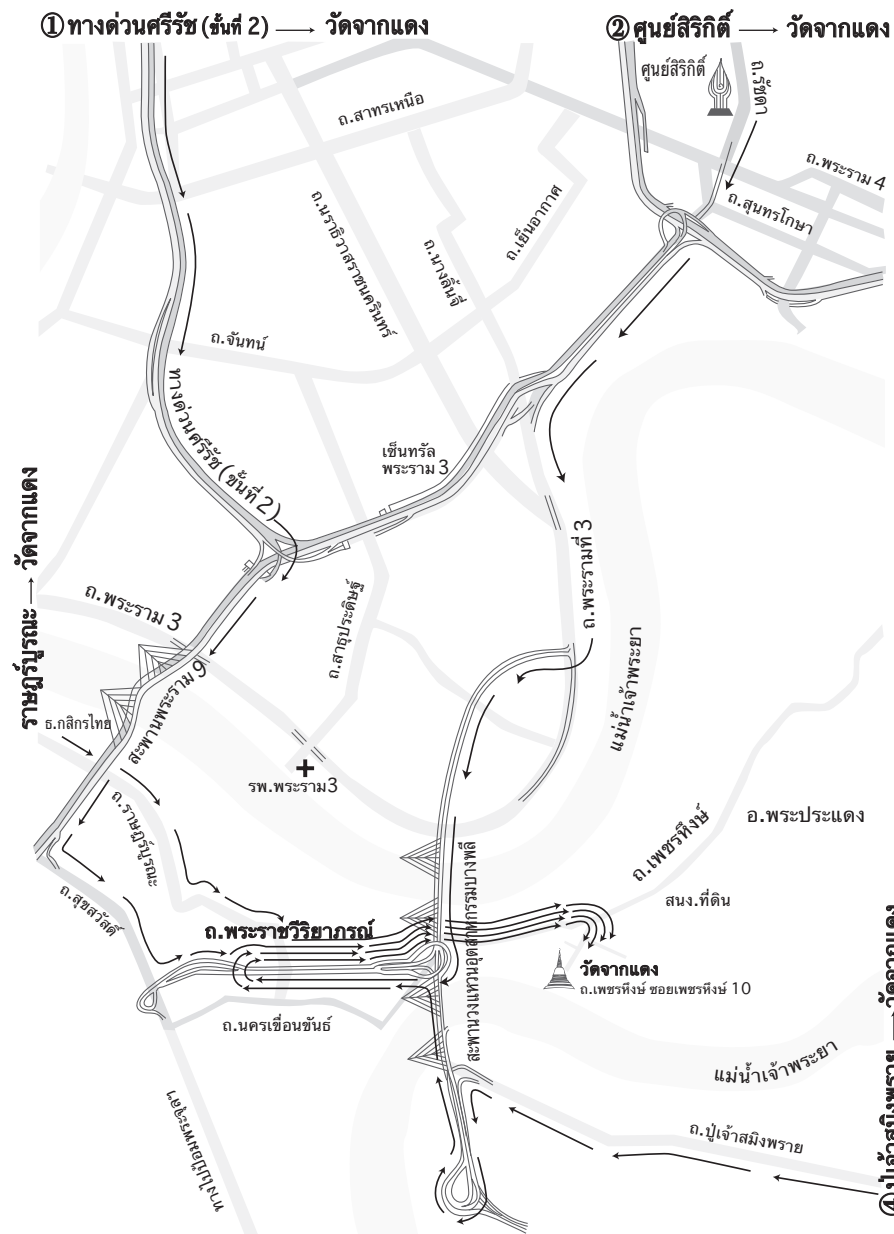
ทางสถานีวิทยุ พล.ม.๒ รอ. คลื่น AM. ๙๓๖ Khz. โดยคณาจารย์ของอภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

รายการ “แก่นธรรมจากพระอภิธรรมปิฎก” ทุกวันพุธ เวลา ๒๓.๓๐-๒๔.๐๐ น.

รายการ “พระอภิธรรมเพื่อคุณภาพชีวิต” ทุกวันเสาร์ เวลา ๒๐.๓๐-๒๑.๐๐ น.

รับสมัครชั้นเรียนใหม่
สำหรับผู้ประสงค์จะเรียนในชั้นเรียน

เปิดเทอมใหม่
๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เรียนฟรีตลอดหลักสูตร!

วัดจากแดง

ถ.เพชรหิรัญ ซอยเพชรหิรัญ 10

ต.ทรงคนอง อ.พระประแดง

จ. สมุทรปราการ 10130

โทร 02-462-5928, 02-816-4744

watchakdaeng.com

email: watjakdaeng@gmail.com

เส้นทางรถเมล์ :

สาย 6 บางลำภู - พระประแดง

สาย 82 สนามหลวง - พระประแดง

สาย 138 หมอชิต - พระประแดง

ทุกสายลงทำน้ำพระประแดงแล้วต่อ
รถเมล์เล็กสาย พระประแดง-บางกอบัว

เส้นทางรถยนต์ : ไปได้หลายทาง

ขอแนะนำ 4 เส้นทาง ซึ่งจะไปบรรจบ
กันที่จุดร่วมคือ ถ.พระราชวชิราภรณ์
(ดูคำบรรยายในเส้นทาง 1)

① ทางด่วนศรีรัช (ชั้นที่ 2) → วัดจากแดง

ทางด่วนชั้น 2 → สะพานพระราม 9 → ถ.สุขสวัสดิ์ เลี้ยวซ้ายตรงป้ายพระราม 3 แล้วชิดซ้ายเข้าทาง
ขนาน เลี้ยวซ้ายเข้า ถ.พระราชวชิราภรณ์ พบซุ้มประตูวัดไพชยนต์พลเสพย์ เลี้ยวขวาไปตามเส้นทางตลาด
น้ำบางน้ำผึ้ง ผ่านวัดทรงธรรม เลี้ยวซ้ายเข้า ถ.เพชรหิรัญ → ซอยเพชรหิรัญ 10 (วัดจากแดง)

② ศูนย์สิริกิติ์ → วัดจากแดง (ข้ามสะพานวงแหวนอุตสาหกรรมบางพลี)

ข้ามสะพานหน้าศูนย์สิริกิติ์ และสะพานคลองเตย → ไปเส้นทางพระราม 3 (ระวัง! อย่าขึ้นสะพานไป
ารูปประดิษฐ์) → ข้ามสะพานที่ป้ายบอกทางว่าสะพานกรุงเทพ ไปตามทางจะเห็นป้ายวงแหวนอุตสาหกรรม
ให้เลี้ยวขวาตลอดได้สะพาน → แล้วข้ามสะพานวงแหวนอุตสาหกรรม → จับเส้นทางไป ถ.สุขสวัสดิ์ → จับ
เส้นทางไปพระประแดง แล้วขอให้กลับรถไปทางขวา แล้วเลี้ยวซ้ายเข้า ถ.พระราชวชิราภรณ์ → วัดจากแดง
(ดูคำบรรยายในเส้นทาง 1)

③ ราษฎร์บูรณะ → วัดจากแดง

ถ.ราษฎร์บูรณะ → ถ.พระราชวชิราภรณ์ → วัดจากแดง (ดูคำบรรยายในเส้นทาง 1)

④ ปู่เจ้าสมิงพราย → วัดจากแดง

ถ.ปู่เจ้าสมิงพราย → สะพานวงแหวนอุตสาหกรรม → เลี้ยวซ้ายทางไป ถ.สุขสวัสดิ์ แล้วขอให้กลับรถไป
ทางขวา แล้วเลี้ยวซ้ายเข้า ถ.พระราชวชิราภรณ์ → วัดจากแดง (ดูคำบรรยายในเส้นทาง 1)